

Savaş elik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Savaş Çelik

Eserleri:

Adam

ADAM

Doğru bildiğin senin
İlla ki doğru mu olaçak?
Yanlışları çok sevdiğin
Günahkar olduğun mu hatırlanmayacak?
Sana zulüm gökten yakındır erişecek
Eğriyi, doğruyu o zaman görürsün sen adam.

Öptü mü hiç güzel peygamberin?
Bir el, bir etek sen duydun mu?
Kurtuluş, Allah dediğinde sen cinslerin
Büyücüdür o, zavallıdır dediğinizi unuttun mu?
şana bir kitap verilmeli oda Ebu Cehil'in olmalı
İyi, kötüyü pek yakın da görürsün sen adam.

Hünerin çok felaket azmin
Her eserin de güzel mi çıkacak?
Hak yemektir, hakkı bilmemektir sanatın
Dumansız o ateşe elin, ayağın mı verilecek?
Sıcağı, soğuğu o zaman sen görürsün adam.

14.11.2018

Savaş Çelik

Ah Bu Zaman

Tereciye tere satılan
Hocaya iman çaldıran
İnsana insanlığını unutturan
Ah bu zaman ,bu zaman...

Bildiğinden şaşırtan
Bilmediğine koşturan
Alavere dalavere yaptıran
Ah bu zaman,bu zaman

Hakikatleri yalan sandıran
Zalimleri iyi gösteren
Garipleri kötü yaptıran
Ah bu zaman, bu zaman

Ahir zaman vakti bu zaman
Ruh ile bedeni böylece avutan
Ayıracak odur bizi hayattan
Ah bu zaman, bu zaman..

S.ÇELİK
27.02.2018

Savaş Çelik

Allah Allah

ALLAH ALLAH

Bende biliyorum bende
Bende görüyorum bende
Olsa bir diyorum hele
Nasıl sevinirim Allah Allah.

Sev de seviyorum de de
Sev de ölüyorum de de
Gel de bekliyorum gör de
Nasıl sarılıyorum Allah Allah.

Gökte arıyorum gökte
Yerde soruyorum yerde
Nerde bilmiyorum nerde
Nasıl özlüyorum Allah Allah.

Gülde kokluyorum gülde
Gülde açıyorum gülde
Elde kuruyorum verde
Nasıl bitiyorum Allah Allah.

SÇ.
16.05.2019

Savaş Çelik

Aş hana

AŞ HANA

Soğanı yedim cücük ile
Seni gördüm bende gocuk ile
Gezdin geldin yine bu eşiğe
Eşiğe yüzün sür gir aş hanaya

Tandır yakmışlar is var baca da
Tezek atmışlar pas var ocak da
Taze ekmekler pişirmiş elde
Başını indir gel gel aş hanaya

Aziz bir gündür bugün bilesin
Dost komşu herkes hele toplansın
Kazanlar pişer gönüller olsun
Aç susuz kimse gelsin aş hanaya

Mahalle de biz candık hepimiz
Yolda görsek siz siz nasılsınız
Oyun oynasak vardı yerimiz
Acıksak anam derdi aş hanaya

Aş hana da bir direk var ince
Direğe bir post asılmış güz de
Nenem lor basar peynir içine
Yağ kaymak dolu gidem o aş hanaya

Bizim ellerde o fukaralık
Sizde de olur adı fakirlik
Yemek yedik mi dersiniz mutfak
Bizde de ona biz deriz aş hana

SÇ.
30/11/2018

Savaş Çelik

Aşhana

Soğanı yedim cücük ile
Seni gördüm bende gocuk ile
Gezdin geldin yine bu eşiğe
Eşiğe yüzün sür gir aşhanaya

Tandır yakmışlar is var baca da
Tezek atmışlar pas var ocak da
Taze ekmekler pişirmış elde
Başını indir gel gel aşhanaya

Aziz bir gündür bugün bilesin
Dost komşu herkes hele toplansın
Kazanlar pişer gönüller olsun
Aç susuz kimse gelsin aşhanaya

Mahalle de biz candık hepimiz
Yolda görsek siz siz nasılsınız
Oyun oynasak çoktu yerimiz
Acıksak anam derdi aşhanaya

Aşhana da bir direk var ince
Direğe bir post asılmış güz de
Nenem lor basar peynir içine
Yağ kaymak dolu gidem o aşhanaya

Bizim ellerde bu fukaralık
Sizde de olur adı fakirlik
Yemek yenilen yere der mutfak
Bizde de ona deriz ki aşhana

Savaş Çelik

Aşk İçin

AŞK İÇİN

AŞk için kalb kalb istemez
Kalbsiz sen seveceksin
AŞk için ciğer ciğer yanmaz
Ciğersiz sen yanacaksın

Ne sevgiliye luzüm var
Ne sevgiye bir ihtiyaç
Seven sevebilir yarsiz de
Yare beŐerdir o muhtaç

Sen hayal et sen dűŐün
Aklınla vurul fikrin ile sevdalan
Leyla farzet sen de Mecnun
Görmeden, bilmeden seveceksin.

S.
22.03.2019

Savaş elik

Aşk Sofrası

AKŞAM SOFRASI

Akşam sofrasını kurmuş a dostlar
Bir kaç kadeh çekip halleşeceğiz
Dertlerin en büyüğünü, en iyisini
Konuşup kafaları dağıtacağız.

Ben nasıl düştüm bu hale
Sen nasıl düştün
Bunu bize edeni biz
Birbirimize anlatacağız.

Sarhoş olsak ta olmasak ta
Bize kahır edeni hiç bilmesek te
Gülünç hale düşene kadar içsek te
Ayılınca biz vedalaşacağız.

SÇ.
31.10.2018

Savaş Çelik

Aşkı Gözlerinden Tanısaydım

AŞKI GÖZLERİNDEN TANISAYDIM

Aşkı gözlerinden tanısaydım
Sen derdim ona çünkü o sendin
Hislerime bir dil bulabilseydim
İlk söz sen, son söz seni ederdim.

Aşkı hiç tanımıyorum ki onu bana verin
Aşkı hiç ben görmedim ki bana onu gösterin
Şana baktığımda canım acıyor aşk sensin
İlk ahım sen, son ahım seni ederdim.

SÇ
28/06/2019

Savaş Çelik

Aşkđ Öğretiyorum

Sevmeye çalışanlar sevmeyin siz
Zorlamakla âşık olmaz o taş kalbiniz
Bırakın kendiliğinden olsun ona sevginiz
Diliniz titrerse, aklınız oynarsa zaten âşık sizsiniz

Aşkđ öğretiyorum bak ki nasıl sevilir
Mecnun oldum ben desem vallahi yeridir
Gönlümün acısından neler çektim bir zamanlar
Bir ben bilirim birde Allah bilir..

Aşkđ öğretiyorum sevmeyenlere
Sevgiyi öğretiyorum kalpsiz olanlara
Şana öğretemedim bir ben sevilmesini
Öğreteyim derken kendim öğrendim sevmesini

17/09/2014

Savaş Çelik

Azazel

AZAZEL

Efdal olmuşdu bir dem
Nefis verdiler canına kem
Faydasını gördü hemen
Açıldı gözler, gördü sırlar, ah! Adem
Aşikar oldum Azezelim, İblisim artık ben

Semum idi o hikmetten
Olmuş idi dumansız alevden
Kırdı cinnileri bir küfürden
Makam verdiler, melek ettiler, ah! Adem
Aşikar eyledin sırrımı Azezelim, İblisim ben

Arş da topraktan gördü bir döküm var
Etrafindan geçti etti çok zar
Girdi içine bulmadı bir sağlam duvar
Melekler işçiler, Rab'da usta yapar ah! Adem
Aşikar eyledin sırrımı Azezelim, İblisim ben

Evvel şu semaların biz idik o sahipleri
Yanan dumanlı dünyanın ilk efendileri
Yıldızların, gezegenlerin derviş bilginleri
Ol ile doğdun, sen ruh ile doldun ah! Adem
Aşikar eyledin sırrımı Azezelim, İblisim ben

Yeryüzünde yaratacağım dedin bir halife
Melekler kan döken yeni birisi mi şimdi de?
İblisler çok can almıştılar, kan Adem'den önce
Sizin bilmediğinizi ben bilirim demiştin ah! Adem
Aşikar eyledin sırrımı Azezelim, İblisim ben

SÇ.
18.03.2019

Savaş Çelik

Balçık

İlk halin balçıktı
Kaldın öyle hayli zaman
Örselendin, olgunlaştın
Ve oldun tastamam.

Nefsin sana giydirildi
Varlık alemi senin için var edildi
Kulakların gözlerin henüz yoktu
Gıkının çıkmadığı zamandı o zaman

Otlar gibi bir haldeydin önce
Serpildin yükseldin iyice
Soldun açtın sen binlerce
Bir ot olup biticen ya yine ölünce

Öfken verildi o cismine
Yer gök imtina etti cezmine
Hayvanlık çağındı o sırada
Yaratılanların en iyisi sen oldun

Adem dedi Hak o özünün üzerine
Ol dedi ya sana gel Rabbi'nin sözüne
Olma ha! İblis gibi bir düşman karşımıza
Ruhumuzdan üflemedik mi ey nankör bedenine?

S.ÇELİK
27/03/2018

Savaş Çelik

Bayım

BAYIM

Azıcık nezaket bayım
Azıcık ar
Fırfır dönen çember misalisin
Dönüp durduğun bura son yer
Millet ortasında ne oldun böyle aşikar?
Acayıpliğin kapışılıyor üçer beşer.
Kuru ekmek gibisin
Gözlerden yutulmayan
Akıl da takılan bir lokma
Değmezsin kabahatten, övgüye
Kaba saba hallerinden sevgiye
Sen çıkamazsın mikropluktan daha ileriye
Zaman kaybısın zaman
Acısın dayanamam ben sana
Var git hem sen yoluna
Yolun da tek sen varsın
Ezer geçersin belki kendini
Kurtarırısın belki de hepimizi.
Bize bir nefes lazım
O da sensizliktir tek bayım.

SÇ.
23/11/2018

Savaş Çelik

Ben Oldum Ben

Hep günlerin ardından
Baka baka kalan o, ben oldum ben
Her benden gidenlerin kahrından
Hasret çeken yine ben oldum ben

Hüsrânımı saklayan yazımdan
Sabır sabır diye başlayan kahrımdan
Gözyaşımı silen gözlerimden
Yeter ama diyen o el ben oldum ben

Ne hayatımdan ne senden
Hiç vazgeçmeyen ben oldum ben
Sen geç öyle bizden
Geçmeyen tek yürek o ben oldum ben

Savaş Çelik

Bey

BEY

Bey var, beyzade ve beycik
Bey dedin mi ağızdan dolu dolu çıkar
Boğazın yırtılır, soluğun kesilir
İnsan ciğerinden irkile irkile söker atar
Titretir havayı kulaklara batar
Ağır adamdır,delikanlıdır,merttir bey
Bey demek kolay değil, bey

Bir de beyzade demek var
Sessiz,cümlecikler naif ağızdan uçar
Kırıldı mı? Kırılacak dilin kemiği
Dudakları açılmaz mırıldanır soluklar
Efendim?Anlayamadım? Nasıl?
Dedirtir tekrar tekrar
Salon adımıdır,tam toplum adamı bey
Efendim dedirtmek kolay değil,bey

Beycik öyle mi saman alevi
Hanım mı? Herif mi? Nesi insan?
Kıvırtan dilleri, elleri şaşirtir bir görsen
Sevgi yumağı işler hümanist yaşam
Saçları boyalı, elleri ojeli modern korsan
Kendini bulamamış kişilik bozukluğu mu dersin?
Hanım hanımcıkdır beycik, ama bey
Beycik demek ona öyle kolay değil bey,

SÇ.
04/02/2019

Savaş Çelik

Bilmiyorsun

Beğendik ya seni biz almadık mı?
Gözlerini güneş ah sanmadık mı?
İnci dişlerine o gülüşüne
Kurban olmadık mı? Hep ölmedik mi?

Ne paylarsın bizim ah vahımızı
Hiç çekmedin ki bir kahrımızı
Turap ettik bilsen şu ömrümüzü
Sana yanmadık mı? Ağlamadık mı?

Sevdalandık seni çok sevmedik mi?
Yüzün ay ışığı hep bakmadık mı?
Saçının teline bir örüğüne
Tarak olmadık mı? Taramadık mı?

Bilmiyorsun işte vah gönlümüzü
Aşkı ve aşığı, iyi kötüyü
Göstermemiş felek sana gününü
Hep korumadık mı? Saklamadık mı?

Savaşın canına da olsun minnet
Dostuna dostu ol düşmana zillet
Biz aşıkların o maşukuna git
Selam etmedik mi? Göndermedik mi?

15.05.2018
SÇ.

Savaş Çelik

Bir El Verin (nesir)

BİR EL VERİN

Tüm istenilen önemsedikleriniz de önemli olmaktan bir karşılıktır sizde paha tutacak olan büyük vefa. Hakikattir ki bu her ömür maliklerinin bir şiarı gibi devredilmeyen ortak karlarıdır, büyükçe sevgilerine gönüldaş bir kaç yürek bulamamak. Oysa yaşamak sevmek veya sevilmemek arasında uçuşan bir rüzgar. Çok onunla kalamayız, çok da ondan uzak. Hüzne bir an yeter, bahtiyarlığa ise biraz zaman... Belki de sevdiğimiz kadardır sevildiğimiz de o kader. Değmezmiş diyorlar gözyaşı, ruh ten de esir, aşk maşuk da zehir ise. Ve anne, kardeş, eş hayatın da bir ayrılıktan evla tesirse. Kendin de bulduklarına bir ayna ol. İçinde olanlar da sen degilsin. Sen içlerinde oldukların da gizlenirsin. İşte hiç umarsız olan gecenin kara rengi budur. Ona daha önce hiç bir ışık tutulamamıştır. Sevdasına bir güneşin ateşi ola bir bağ vurulamamıştır. Aydınlanan o karanlık değildir. Aydınlanan biraz göz, biraz da izandır. Ona da inat edilmiş bir bekleyen düş gelmektedir. Velhasıl, yüreğinize ektikleriniz yarınlarınız da beklediklerinizdir. İçtenlikle tüm kalplerden geçenlerin bir gün gerçek olmasını dilerim. Sizin kalbiniz de duanızdır. Kalbinizden geçenlere hadi bir el verin...

SÇ.
18.06.2019

Savaş Çelik

Bir Hediye

avgasıdır karanlığın o benle
 almasıdır hayatın diliyle
Belki bir mutluluktur birine
Kahrolmamdır bir hediye
Benimdir ona, o sunulan.

Saklanmamın bakınca işine
Sarılıp sarmanlanmam onun eliyle
Belki zamanın, günün birinde
Unutulmamdır bir büyük hediye
Benimdir ona o duyulan.

Savaş Çelik

Bir Hitab

BİR HİTAB

Üç kitap bile okumadım ama
Bir hitap öğrendim
Cismimi, arzu halimi aşikara döken
Evrene saçan, işleyen
Kuşa, taşta her mahluka söz geçiren
Bir beni öğrendim.
Bir ben değil.

Bildim ki hüner bendeymiş
Ben derken benlik değil
Hakikat hak, ilim irfan ile pak
Ehil can, asıl öz
Azıcık idrak, azıcık aç göz
Her yerde seni öğrendim
Bir beni değil.

SÇ.

Savaş Çelik

Bir Lezzet

BİR LEZZET

Fırkat eyleme canana
Perde asılmış izana
Düşme hemencik tuzağa
Ağı da içersen bir lezzet

Harap ettiler cümleyi
Çözüp kavra bilmeceyi
Bilsen saklanmış hileyi
Ah u zar da çeksen bir lezzet

İmana sararlar hakkı
Soruda vardır cevabı
Merak ettiysen Allah'ı
Kur'anı okursan bir lezzet

Buluta vermişler suyu
Rüzgara demişler yürü
Ovada otlara çiği
Don da düşerse o bir lezzet

Gönülün mevlanın serdarı
Aşkı nefreti o kattı
Kime neyi hissetmeyi
Sevdalı etse o bir lezzet

Kalemle öğretir adı
Resul gönderip uyardı
Kitap verdi din de yaptı
Öğüt alsan hata bir lezzet

Sav'danım el ver bu ipe
Niyaz et git hak yoluna
Uğrama fesat şeytana
Bilip tövbe etmek bir lezzet

SC.
07.02.2019

Savaş Çelik

Bir Sevenin mi Yok Senin?

BİR SEVENİN Mİ YOK SENİN?

Niye soğuk ki canım ellerin?
Bir tutanın mı yok senin?
Niye eğik ki o gözlerin?
Yoksa bir dolduranın mı yok senin?

Eğme hiç başını suçun ne
Koca gönlün alemi almış da
Bir sevgiliyi mi alamamış içine
Yoksa bir sevenin mi yok senin?

Neden taranmamış gibi saçların?
Değmedi mi rüzgarın yelleri esip?
Sanki güldür güzelliğin öyle açıp?
Yoksa bir anlayanın mı yok senin?

Ayıp etmedin sen utanma
Günah da işlemedin korkma
Çok sevilmek istedin sadece
Yoksa bir kararın mı yok senin?

SÇ.
25.08.2018

Savaş Çelik

Bu Ne Menem İş?

BU NE MENEM İŞ?

Tenceresinde pilavı yok kaşıklaya
Masasında soğanı yok cücüğünü ayıklaya
Beylerin havası çıkmış taa ayyuka
Aç değiller, tok değiller bu ne menem iş?

Üstte yok başta yok bir yiyip içire
Yırtık pırtık elbise ile çıkar gezmeye
Gençlerin özgüvenleri fırlamış gökyüzüne
Bilgileri yok, akıllılar bu ne menem iş?

Sorsan duyarsın hepsinde bir şikayet
Halleri hal değil bu gidişatın sonu felaket
Adamlara bir şey söyleyen kopar kıyamet
Sağırlar ama kör degiller bu ne menem iş?

Edelim abdestimizi kılalım namazımızı
Şek şüphe olmasın temizleyelim biz içimizi
Cahillerin o şımarık sözleri şu dinimizi
Helal getirmez haram eder bu ne menem iş?

Savaş yükle yükün artık himmet iste
Erkanı bozma ahaliden rızalık dile
Senin de dilin çok uzanmış aman eyleme
Doğruyu söylersen yalancısın bu ne menem iş?

SÇ.
05.06.2018

Savaş Çelik

Dedem

Dizdi kehribar taşlarını
Büzdü sıktı avuçlarını
Fal taşı gibi açtı gözlerini
Süzüldü oracıktan sandal gibi
Aktı ovaya sel gibi
Iraklaştı önce gözlerden
Sonra gönüllerden
Siyah bulut gibiydi
Kanatları çırpınan bir kartal
Heybeti bir dağ kadar aliydi
Dedemin şeceresi Evladı Veli'ydi.

Mavi bakardı bakınca
Gülücüğe boğardı konuşunca
Durulmazdı yanında kaş çatınca
Bir sabah vakti öylece
Usulca, sessizce gitti
Yükledi heybesini
Duymadık son nefesini
Helallik bile istemedi
Dedem evladı Veli oğlu İbrahim idi

S.ÇELİK
09.04.2018

Savaş Çelik

Delice Kız Delice Oğlan

Tenceremi kalayladım
Ben kendimi alayladım
Andım seni bol oynadım
Zıpır zıpır delice kız
Zıpır zıpır deli oğlan.

Ceketimi çok salladım
Halay başı tek oynadım
Gördüm seni bir hopladım
Zıpır zıpır delice kız
Zıpır zıpır deli oğlan.

Baban geldi sözün açtım
Allah emri elin öptüm
Güzel güzel bir konuştum
Zıpır zıpır delice kız
Zıpır zıpır deli oğlan

Kedinize pis pis ettim
İtinize kıs kıs dedim
İpinize esvap oldum
Zıpır zıpır delice kız
Zıpır zıpır deli oğlan

Savaş'ı mı kimdir oda?
Cahil, bilgiç, çirkin gada
Umut verir aşık kula
Zıpır zıpır delice kız
Zıpır zıpır deli oğlan

SÇ.
18.07.2018

Savaş Çelik

Deliler Çağı

DELİLER ÇAĞI

Zaman deliler çağı
Vürisler yamyam
Gökyüzün de bulut yok
Şera gazları
İnsanlar robot
Robotlar insan adamı
Yeryüzün de güzellik yok
Yeryüzün de çocuklar
Ağlamış toprak
Akmış bütün makyajı

Adem'den sonra değil
Oğlunda sonra
Binli,onbinli yıllar değil
Milyon yıl sonra
İşte son
İşte var olma
Benim yalanım bu
Ve hayat bitti

Ses yok, şamata
Güzel bir söz
Bed bir ses
Ölüm yok, kalım yok
Herşey başladığı gibi
Pürü pak
Az bir ölüm yetti.
Uyanda bir bak.

SÇ.
28.05.2020

Savaş Çelik

Deniz Havası

DENİZ HAVASI

Küreği geniş olur
hayata sandal olan ömrün
sandalcısı tektir onun
çeksede nefesi zar zor alır adam
deniz havası güzeldir
yağmuru soğuğu yersin
sıcak tavada pişen balık gibi olursun
gözlerin açık
sözlerin küskünceğir.
Deymezler önce sana
dalgalarla gidip gelen aklın
gelse yerine diye beklerler
sonra hep lakırdı
sonra hep acılar
bir deniz havası daha almak istersin
bir de yanına küçük rakı
azcık eski terane
azcık ta yeni günler
ve bıkmadan dinleyen bir dost yeter
belki de deniz bu akşam bize iyi gelir.

24.09.2018
pazt.

Savaş Çelik

Düşen Günler

DÜŞEN GÜNLER

Soğuk düşen günler
Tellere ekilmiş kar taneleri oldular
Kuşların çıplak ayakları onları debeledi
Güneşin soğuk yüzü hiç kendini göstermedi
Rüzgarın iniltisi boğazın iki yakasından
Önce ağaçları salladı
Sonra da devirdi

Bir defa yine böyle fırtına çıkmıştı
Babam ellerimden tutup
Gözlerimi sıkıca kapatmıştı
Korkma emi oğlum korkma...

Ben korkmuyordum ki hem
Babama sarılıyordum muhkem
İnsanın babası dağ gibidir
Sırtını verdiği de korur
Ve her şeyi unutturur.

Ah be, babacığım ah
Uzak düşen günler
Seni de bize ektiler
Varlığından yokluğuna izlerini
Nur taneleri ettiler...
Gülüşün hala orada
Boğazın iki yakasında
Sanki bir daha güldürecekler.

SÇ.
17.05.2019

Savaş Çelik

Ey Sevgili

EY SEVGİLİ

Ey sevgili hani gözlerin
Ey sevgili nerede kulakların
Dillerin, ellerin güzelliğın
Her yerde var gözlerin
Her yerde duyar kulakların
Sözlerin söyleniyor birer birer
Sıfatların, yüceliğın anlatılıyor
Kulların, meleklerin, elçilerin deniyor
Oysa o bir akıl bilmiyor
O akılsız bildiğini kabul etmiyor
Yalancı ve riyakar o
Seni görebilirse inanacak
Dokunursa sana bilecek
Duyarsa seni söyleyecek
Varlığa bel bağlamış o
Varlık bulana inanmış
Madde olan her şey onda varmış
Onda yaratılmayan ne?

Ağaçlar rüzgarınla sallanıyor
Aşıklar hasretinle demleniyor
Toprak ölümü ve dirilişi canlandırıyor
Bekliyor yer yüzü
Bekliyor gök yüzü
Arzına ruhlar yükseliyor, düşüyor
Rahmetin, bereketin, cömertliğın yaratıyor
durmadan, yorulmadan, usanmadan
Onda yaratılmayan ne?

SÇ.
04.02.2019

Savaş Çelik

Gam Etme

Gamsıza gam verince
O gamlı olmaz
Gam çekenine düşmeyince
O dertli yapmaz
Her of eden üzülnce
O üzüntü olmaz
Sen bunları düşünüp
Hiç gam çekme
Boşuna üzülnce

Aman koyver gitsin, gitti işte
Olursa olur olmazsa ne
Gözünde hiçte büyütme
Baharsa gelir zaten
Güneşse açar
Ölümse bulur
Bir yapanı var bil de
Sen bunları hiç gam etme
Boşuna üzülnce

SÇ.
10.09.2019

Savaş Çelik

Gardaşım

Kız ağlarsın derin derin
Buz ellerin yüzün serin
Çok sevdiğin canın erin
Vah gitti mi yiğit efem

Yas tutarsın kara başın
Dert çekersin yoktur şansın
El sürdüğün mezar taşın
Vah öldü mü yiğit efem.

Az eylensin varak yarın
Tez etmesin görek yüzün
Aç gardaşım iki gözün
Vah bakmıyor yiğit efem.

Üç yavrunun hepsi yetim
Ne yaparsın gel de geçin
Hak vermesin cana ölüm
Vah dönmüyor yiğit efem

S.Ç
06/07/2018

Savaş Çelik

Gel Bili Bili

O hep yumurta satar
Yumurtası evde bile kaynar
Kümesi dolu kaçır kaçır
Yumurta ile yatar
Yumurta ile kalkar
Sohbeti çift sarılı adam
Gülmesi yumurtanın akı
Sorar tavuk mu, horoz mu haklı?
Onun sohbeti hep kümes hayvanları
Soğutmayın diyor ama yumurtayı
Herif bozmuş valla yumurta ile kafayı
Gel bili bili aşağı
Gel bili bili yukarı...

Gıdıklaması yok
Tüyü yok, kanadı yok
Bakarsan adamın ibibiği yok
Kafasında kıpkırmızı şapkası
Etmez onu horoz yaması
Göbeği büyük kör olası
Gel bırak şu tavukları
Anlat bize ne güzel buranın havası
Ne soğuk suyu şu güzel ovası.
Anladık sensin bu köyün kanatlı ağası.

SÇ.
11.04.2018

Savaş Çelik

Gelin

GELİN

Elinde tutar mumu
Gözler akar buğulu
Kalkar oynar hop gelin
Kınası çok tez oldu

Utanır haşpam yaslı
Yüreği sağlam kaslı
Bükülür süzer alttan
Vallah bu kız çok şanslı

Enişte güler oldu
Anası görür oldu
Ele kız vermek çok zor
Kardeşler döger oldu.

Adet gelenek dedi
Ana baba dinlendi
Her şeye de katlandı
Elden kocayı buldu?

SÇ.
26.02.2019

Savaş Çelik

Gelsin Beri

GELSİN BERİ

Bizde kılıç tuttuk aman hiç etme
Dağa kartal olduk ettik av yeri
Düşman isen geldik dövüş sen mertçe
Bize hasım kimdir? Gelsin o beri

Teke tekte çıkın sen koçak isen
Çifter çifter gelin korkak bir ersen
Meydan savaş görsün yiğidim dersin
Vurun vurun kahpe korkaklar sizi

Erlik olmaz sözle kılıç gürz ile
Meydan dolmaz eşle dostla hep bizle
Aslan gibi cenge gir atıl ölüme
Düşman kimse gelsin boylasın yeri.

SÇ.
14.05.2018

Savaş Çelik

Gıcıklar Şehri

Bir çok şehre gitmişimdir
Çok uzaktakilere bile
Ama bu şehre hiç
Gitmemişim demek ki
Gıcıklar şehrine.

İnsanları tuhaf
Hayvanları, bitkileri
Otobüsleri, taksileri
Gece ışıkları bile
Bunun için demek ki
İsmi gıcıklar şehri.

Dili kem kümlü
Oturanları açığöz
Ruhları para pul
Ver ver yetmez, doymaz
Denizi de bir acayip ki
Kokuyor gıcıklar şehri.

Biraz benziyor bizim oraya
Andırıyor belki de
Sabahları tek güzel
Güneş gizli gizli atıyor
Kendini sanki üzerimize
Güneşsiz gıcıklar şehri.

Yüzler asık, sinirler tavan
Gürültü çok trafik kapan
Zengin yer, fakir düzen
Hayatlar içinde tohum
Her gün yeni mahsül, yeni doğan
Cehennem yeri gıcıklar şehri.

SÇ.
05.09.2019

Savaş Çelik

Günün Birinde

Öyle olsun ki hiç bir izi kalmasın bende
Unutmam onu silsin bütünüyle kalbimden
İsmi okununca oda kim diyeyim hayretle ben
Yabancıım olsun o bana günün birinde
Sil onu sil sil sen benden...

Vefasızlar işte böyle cezalandırılmalı
Sevgisi olmayanlar böyle onurlandırılmalı
Kalbine sevinç bulamayanlar ya kalp mi kırmalı?
Ağlatayım seni ben de dur günün birinde
Sil beni sil sil sen kalbinden...

S.ÇELİK
30/01/2018

Savaş Çelik

Haller

HALLER

İpekten, kaftana bir bir giydikten sonra
Sarılmak mı olur çaputa, basmaya?
Attan, deveye tek tek bindikten sonra
Binmek mi olur eşeğe, sıpaya?
Haller, haller ah şu bizim değişik haller.

Koçtan, koyuna löp löp götürdükten sonra
Çıkmak mı olur kaz, ördek avına?
Tavuktan, horoza bol bol yedikten sonra
Girilir mi hiç serçe, bildircin kanına
Haller, haller ah şu bizim değişik haller.

Denizden, göle kulaç kulaç yüzdükten sonra
Atlamak mı olur dereye, çaya?
Handan, saraya bön bön oturduktan sonra
Gelmek mi olur mahalleye, gecekonduya?
Haller, haller ah şu bizim değişik haller.

Yerden, göğe akıp akıp sıçradıktan sonra
Düşmek mi olur havaya, toprağa?
Kıştan, bahara yıl yıl geçirdikten sonra
Kanmak mı olur yaza, sonbahara?
Haller, haller ah şu bizim değişik haller.

Vardan, yoğa berzah berzah geçtikten sonra
Kalmak mı olur tende, canda?
Doğmaktan, ölmeye programlandıktan sonra
Kurtulmak mı olur hayatta, yaşamda?
Haller, haller ah şu bizim değişik haller.

Düşmekten, kalkmaya mecal bulmadıktan sonra
Durmak mı olur parmak ucunda, ayakta?
Düşmeyen kalkmayan bir Allah olduktan sonra
Korkmak mı olur yaratılıştta, inanışta?
Haller, haller ah şu bizim değişik haller.

SÇ.
02.05.2019

Savaş Çelik

Her Őeyim Yeni

Yeni ümitler, yeni
Yeni gözyaşlarım
Yeni bir sevgi
Her Őeyim yeni

El değmemiş çiçekler
Yanına varılmamış yerler
Daha gülümsetmemiş sevinçler
Bende ki her Şey yeni

Bugün gözlerimin rengi farklı
Dilimde ki sözler cafcıflı, havalı
Hayata bakışım çok çok anlamlı
Yeniyim, yeniden daha yeni

Tüy kadar hafifim
Yükünü atmış naifim
Ben acep sahi miyim?
Yeni miyim? Yeniyim yeni.

SÇ
08.05.2018

Savaş Çelik

Hezarfen Ahmet

HEZARFEN AHMET

Uçmak ister o kanatsız
Düşmek ister hiç ağrısız
Devlet-i ali muratsız
Hayali gerçek olmuştur
Hezarfen Ahmed uçmuştur.

Sinan Paşa'nın Köşk'ü dür
Murat Hünkar da görmüştür
Bir kese altın vermiştir
Hemen nefyeyle Gazir'e
Ferman buyurduk ölüme

Pervâz Çelebi et pervâz
Giymiş sırtına tahta, bez
Cevheri ölür o ölmez
Hezarfen Ahmed yapmıştır
Göge kuş olup uçmuştur.

Galata kartal yuvası
Ahmed'e cennet orası
Ayaklar yerden olası
Lodos kanadı doldurur
Ahmed'i yere kondurur

Şerbet değilmiş canı bal
Uç beş kez daha kanat çal
İstanbul burdan pek güzel
Ahmet Çelebi göktedir
İstikbal yarın göktedir.

SÇ
30.04.2018

Savaş Çelik

Islak Ayaklar

ISLAK AYAKLAR

Yolunu izleri ile çiğnedi, boyadı
Sonra pabuçlarını çıkardı attı
Koşarak bağıra bağıra
Ormanın derinliklerine kadar daldı

Öğürdü ordan sonra bir yel gibi
Öksürdü öksürdü ciğeri delik
Fırtınaya tutulmuş sel oldu bitti
Çıktı ağaçların arasından geldi çocuk

Islaktı ayakları otlara değmiş
Beyaz o ten yemyeşil olmuş
Hasta gitmiş şimdi sağ gelmiş
Ormana sümsük bir aslan geldi.

Attı kendini oracık ta yere serpildi
Öldü sanki toprağa defnedildi
Patlamış tohumdu başını öne eğdi
Yeni filiz açtı gözleri elleme orman kardeş

Şimşirlerin iyi gelmiş yaralarına
Ciğerleri dolmuş taze havayla
Çocuk işte doymamış belli ki oyuna
Öda Savaş gibi aklını deliliğe vermiş.

SÇ.
30.01.2019

Savaş Çelik

Işığı Açmak

Bir ruhsanız
İnsanda uyanmak
Pencereden doğaya dalmaktır.
Uzun uzun bilmek siz öylece kalmaktır.
Karanlığın silindiğini görürsünüz
Tıpkı o perdeyi açmaktır.
Her gün berrak,her gün gerçektir.

Bir insansanız
Bir cesette dünyaya kanlı canlı doğmaktır
Onunla ağlamak onunla gülmektir
Bulamadığınıza hasım olmaktır
Işığı açmak zamanı sonsuza başlatmaktır
Kendi kararıdır,kendi istemesidir.
Ve ölmesi gibidir o sanki onun yaşamasıdır?

Bir akıllıysanız
Işığı açmak hayatı açmaktır.
Gözleri varlığa kavuşturmaktır
Görmediğimize,sualsiz inanmaktır
Varlık bir duygudur var olmak bir ol
Rabbiniz size vermiş mi bir rol?
Bu oyun artık bir akıl oyunudur,oyna dur.

07/02/2018
S.ÇELİK

Savaş Çelik

İki Yüzlü

İKİ YÜZLÜ

Gireyim dedim kılıktan kılığa
Bugün de arsız ben olayım
Yüzümü çevireyim surattan surata
Bir gün de yüzsüz ben olayım
Yapabilir miyim ki dedim?
O kabiliyet var mı ki ben de?
O mizac, o huy
Dilim de süslülük,
İçim de binbir foya ve alay
Bir de başaramazsak
Al sana olduk mu olay
Vay halimize vay, vay ki ne vay...

Çekeyim üstüme bilgeçliğimi
Bugün de çok bilmiş ben davranayım
Kitapdan kitaba, kulaktan kulağa ezberlediğimi
Tahsilliyim ben çok kültürlüyüm diye satayım
Karıştırabilir miyim o akılları?
O kadar akıl var mı ki bende?
Bende o fikir, o tıynet
Kıvraklık ustalık
Ağzımda yalan dubara ve illet
Ya bir de söyleyemezsek
Al sana olduk mu eşsek
Bak o zaman bak, derler kara cahil, gerzek

SÇ.
24.01.2019

Savaş Çelik

İlk Kalem Bükmem

Yazmaya ilk adımlarım...

Hayata merhaba diyeli daha birkaç vakit olmuş,o bebeğin kulağına okunan ismi misalince, benimde kim bilir ruhumun ilk tecelli anına düşmüş bir kabiliyet olsa gerek.Bu payıma mazhar olan sevgili katiplik, kalem ile hemhaliz zatıma lütuf buyrulduğu gibi, o idrakimin varlığıma koyduğu isimmiş ozan diye benim de seslenildiğim. Rabbim ne güzel buyurmuş; ?Şairlere gelince, onlara da çapkınlar, sapkınlar uyar.? Ve kalpten o hisse şahit olacağım ne mümkün şu halimle, büküm büküm kalmış varlığımın olmaya hiç o arzusu ve dileğim odur ki lütfedilen ile şımartılmadan kalemimiz hak buyura her dem,münasip mi olur efendim bize şaşmak ahir gelecek o günden. Velhasıl bendeniz çocukluktan kalem ile iştigalim. Fakat ilk kalemimin bana neşreylemesi aradığım yalnızlıkta ki sessizliğimin bozulduğu sevdanın içimde güneş gibi alevli doğduğu ortaokul çağları idi.Bir sokak o vakit bizimle şahit avuç içim o ilk mısralara bir yaprak oluyordu.Mürekkep kuruyup siliniyor ama dilimde hatırda kalmasına dönüp duruyordu.O ilk mısralar şöyleydi:

sen söylemesen de o yazıyor
yazsan da o sana okuyor
gözlerin söylemiyor
ama halin feryat ediyor
sevdan başında
sevdan hep düşünde
seni aşk değil
aşksızlığın tüketiyor....

SÇ.
1991

Savaş Çelik

İnsan

İNSAN 21.11.2018

İnsanın yaratılışı elbet dinlenilir bir hikaye kadar kıymetlidir. Fakat tamamı da bir hikaye de değildir. Ansiklopediktir, ciltliktir, sayfalardır, zamandır; okunası kütüphaneler dolusu kitaptır. Tecrübeleri, bilgileri onu hem eksilten, hem tamamlayan inanılmaz bir döngünün gösterişli kuruluşu içinde ki merkezidir. Benzersiz ölçüleri, özellikleri ve etkileri bütün yaşam sistemini varlığı ile derinden etkilemektedir. Şimdi olduğu gibi her çağda; her mekan da icatları, inançları, düşünceleri ve his ettirdikleri ile. Ve tüm yaratılanların, canlıların türleri olduğu gibi insan türleri de vardır ve olmalıdır da...Rengi ile, coğrafyası ile, besin zinciri, iklimi yakın toplulukları ile... İnsan bilinmezliğin bilinir tahakkümü gibidir. Sertliktir, yumuşaklık, güzelliği, çirkinlik, berekettir, nekeslik...Ve hulasa tamamın hepsidir. Oysa sabittir ki ekseriyeti tamamı değil tam ben olmayı ister. Damarlarında kaynar beğ olmak. Giyindirir onu yaşatır ve ona özgürlük, bireysellik, hak ve hukuk, azgınlık der...Özden çıkıştır artık bu. Yaratıcısının kendisine lütfünün mazariyeti icabınca oda verileni bulur ve paylaşır sanki yoktan yeniden ol durmuştur onu. Oysa her şey ona varmakta, ona gitmekte, ondan olmakta. Önce insan iken şimdi yitirilmiş öz ile tekrar ilk öze ve benliğe hicret etmenin adı gibidir. İnsanın o hali... Ama özünde ki enginlik, ölçülemeyen kabiliyet ona matematik ve fennin dışında bir öz güvenin varlığıdır bunca işe tevessüle cesaret kılan. Cehalet değil bu, bilinse büyük bir ilimin ince işlenmiş nazarsız sanatıdır; gözleri, akılları temaşa ederek avutan...Sırra vakıf olan erleri rahmeti, kudreti ile doyuran, işte sen haksın ve hakkım...İnsana bir sır daha ver, insan olmanın dışında var mı büyük bir lütfü ? Varsa eğer artık insan olmak da ne fayda var bize?Şimdilik yeryüzünde insandan daha yüce olan yok. Aradığını dışında sanmanın şaşkınlığı, sarhoşluğu özünde bulmaya ona engeller, maraziyetler bahane kılmakta iken kendi harikuladeliğini, tasarımını, teknolojik bünyesini hala idrake inat olmakta olan o. Özünde ki şeytana öz benliği ayna tutar.

SÇ.

Savaş Çelik

İnsan1

İNSAN1

İnsanın yaratılışı elbet dinlenilir bir hikaye kadar kıymetlidir. Fakat tamamı da bir hikaye de değildir. Ansiklopediktir, ciltliktir, sayfalardır, zamandır; okunası kütüphaneler dolusu kitaptır. Tecrübeleri, bilgileri onu hem eksilten, hem tamamlayan inanılmaz bir döngünün gösterişli kuruluşu içinde ki merkezidir. Benzersiz ölçüleri, özellikleri ve etkileri bütün yaşam sistemini varlığı ile derinden etkilemektedir. Şimdi olduğu gibi her çağda; her mekan da icatları, inançları, düşünceleri ve his ettirdikleri ile. Ve tüm yaratılanların, canlıların türleri olduğu gibi insan türleri de vardır ve olmalıdır da...Rengi ile, coğrafyası ile, besin zinciri, iklimi yakın toplulukları ile... İnsan bilinmezliğin bilinir tahakkümü gibidir. Sertliktir, yumuşaklık, güzelliğdir, çirkinlik, berekettir, nekeslik...Ve hülasa tamamın hepsidir. Oysa sabittir ki ekseriyeti tamamı değil tam ben olmayı ister. Damarlarında kaynar beğ olmak. Giyindirir onu yaşatır ve ona özgürlük, bireysellik, hak ve hukuk, azgınlık der...Özden çıkıştır artık bu. Yaratıcısının kendisine lütfunun mazariyeti icabınca oda verileni bulur ve paylaşır sanki yoktan yeniden oldurmuştur onu. Oysa her şey ona varmakta, ona gitmekte, ondan olmakta. Önce insan iken şimdi yitirilmiş öz ile tekrar ilk öze ve benliğe hicret etmenin adı gibidir. İnsanın o hali... Ama özünde ki enginlik, ölçülemeyen kabiliyet ona matematik ve fennin dışında bir öz güvenin varlığıdır bunca işe tevessüle cesaret kılan. Cehalet değil bu, bilinse büyük bir ilimin ince işlenmiş nazarsız sanatıdır; gözleri, akılları temaşa ederek avutan...Sırra vakıf olan erleri rahmeti, kudreti ile doyuran, işte sen haksın ve hakkım...İnsana bir sır daha ver, insan olmanın dışında var mı büyük bir lütuf ? Varsa eğer artık insan olmak da ne fayda var bize? Şimdilik yeryüzünde insandan daha yüce olan yok. Aradığını dışında sanmanın şaşkınlığı, sarhoşluğu özünde bulmaya ona engeller, maraziyetler bahane kılmakta iken kendi harikuladeliğini, tasarımını, teknolojik bünyesini hala idrake inat olmakta olan o. Özünde ki şeytana öz benliği ayna tutmayan göz, akıl onda...

SÇ.
21.11.2018

Savaş Çelik

İnsan2

İnsanları birleştiren nedir? Ve ayıran? His midir? Bağlılık mı, sadaket mi? Mecburiyet mi?

İnsanı birey ve aile yapan ihtiyaçlar onu topluluk ve toplum da yapmıştır. Zora ki bir başlangıçtan söz edebiliriz fakat bu sonraları alışkanlıklardan gelenekselliğe ermiş bir topluluk kuralı olarak halen süregelmektedir. İnsanları farklılaştıran kudret onları cinsiyetleri ile yaratılmaya varlıklandırmıştır. Hayat çiftler den ve teklerden olan kuramlardan tevekküldür. $2+2; 4$ etmektedir ve $2+3; 5$ yani erkek+erkek; kadın değildir. Ama kadın+erkek ancak yeni bir insan için takdir edilmiş kuramın sonucu olmaktadır. Bu kuramın işlemesi bu kadar da değildir. Ve daha bir çok unsur ile belirginleşmekte ve gelişmektedir. İnsan yaratılışı sevgi ile bütünleştirilmiştir. Sevgi enerji ve dayanıklı bir bağ demektir. Sevgi olmadan insan olmaz, insan varlık bulamaz. Yaratımından insan ile varlık bulan sevgi başka bir varlığa erişimine bir yol ve araçtır. İnsan kendisi gibi olan insanı ve diğer tüm varlıkları ancak sevgi ile kabul eder. Akıl ile de tasdikler, kullanır.

SÇ.
26/11/2018

Savaş Çelik

İnsan-3

İNSAN-3

Harap olan nedir?Hayat mı?Zaman mı? Yoksa içinde debelenen insan olarak yaratılan mükemmel kabiliyet mi? Hayatın parçalandığı, bir parçası olan mekan şartının biricik karşılığı olan doğanın örselendiği ve adeta yok edilmeyi çalışıldığı tüm veri ve kanıtlarıyla ortadadır.Bundan dolayıdır ki bu mekanın içinde geçtiği zaman kaybedilmekte hızla bir sona erştirilmektedir. Bütün bunlar insanın öz kabiliyetinin ve özgür iradesinin geliştirmiş olduğu davranışların kendisine yansımalarının bir tanımıdır. Ama bu bir sonuç da değildir. Bu eşige varlığı ulaştıran bunca hatadan bir bütünlük hala oluşturan sistem, sahibinin yüceliğine ve bilgeliğine mazeretsiz haykırışı ile tanıklık etmektedir.Umarsızlıktan bitkin insanlık ve öz vicdanı, uyandırmayan zehirli uykulara gözlerini,akıllarını ve gönüllerini daldırmaktayken yanlışa da inanışının bir misalini öğüt vermektedir.Topraklar,sular,ormanlar,dağlar,taşlar ve yeryüzünde ki bütün canlılar imdat etmek te can çekişmekte ya insan? O hiç can çekişmemekte midir? Bütün bir denge bozulmaktayken onun işleri rast gitmekte ve çarkı dönmekte keyfide hakikaten yerinde midir? Pek de öyle olmadığı ve hiç de işlerin istenildiği gibi gitmediği aşikardır.Çünkü milyonlarca insan, insanın kendi dayattığı şartlardan açlık,susuzluk,barınma,işsizlik,hastalık ve güvenlik problemleri ile yani savaşlarla,göçlerle harap edilmekte ve yok edilmektedir.Buna bir de doğanın öfkesi ile depremler,seller,yangınlar,iklimsel kuraklık,soğuklar,sıcaklar ve rüzgarların neden olduğu zararlar katıldığıın da yitirilen insanların çokluğu ve yaşanan acıların derinliği bir kez daha anlaşılmalıdır.

Oysa sevgi ve özü olan saygı, onları bilinçli kılan güzel düşünce, varlıkta davranış olan o etme bu kadar uzak mı ruhtan, nedir ona bürünmeme ve ondan insanın kaçışı? Baba ile oğlunun,anne ile yavrusunun ayrılışı gibi zor olanı yapmakta ki bu ısrarı ne? Ve sır değil o, çünkü insan pek acımasız ve zalimdir.Nankör ve bilgisiz.Doğruyu bilmemesi ve yanlışı seçmesi kendi doğrusunun doğru olduğu sanısı üstünlük taslayışının hazin hikayesi ve ne yazık olan o akıbetin de bir gün tecelli nazariyesidir.

SÇ.
15.01.2019

Savaş Çelik

İstemiyorum

İSTEMİYORUM

Çoktan kederlerimi unuttum
Yerine de yeni hayaller buldum
Ben böyle çok mutluyum
Yeni kederler istemiyorum

Hayatımdan kötöleri attım
İyilerle şimdi tek kaldım
Ben bunu çok iyi de yaptım
Yeni acılar istemiyorum

Ümitsizken çok ümitlendim
Muhtaç iken çok istedim
Şimdi buldum hala yitirmedim
Yine ağlamak istemiyorum

Ne eyvah dan, ahdan, ne vahdan
Kurtuldum ben pişman olmaktan
Yok ki artık içimi bir sızlatan
Ben yine korkmak istemiyorum.

S.Ç
02.11.2013

Savaş Çelik

İyi Olacaktım

Değmemiş istememe
Değmemiş düşlememe
O demem yol açtı felekatlere
Yapmasaymışım iyi olacaktım.

Olmamış üzölmeme
Yetmemiş içmeme
O sebep oldu bütün dertlerime
Sevmeseymişim iyi olacaktım.

Taş olsaymışım
Yerin de ağır kalsaymışım
Ta orta yerinden çatlasaymışım
Sana kalmasaymışım iyi olacaktım.

Savaş Çelik

Kaça?

KAÇA?

Vermez misin makule?
Satmaz mısın kimseye?
Satarsan sat sevgiye
Gülüşünün teki kaç?

Annenden mi hediye?
Baban mı der gül diye?
Yüzünde ki gamzeye
Doymanın da teki kaç?

Sabah açan güneşsin
Göze girmiş ışık
Sana bakan göz açsın
Kamaşmanın teki kaç?

Pejmürde el sallansın
Mahsulü çok tarlasın
Irgat gönül toplansın
Başakların teki kaç?

Gülsün, Sümbül, Papatya
Nefessin bol bol hava
Alsam vermem havaya
Solukların teki kaç?

Ettik seni seyir mi?
Güldük güldük iyi mi?
Somurtmayız değil mi?
Çok gülmenin teki kaç?

SÇ
13.04.2018

Savaş Çelik

Kafi

Ey! kendini şansız sayan sevgili
Ey! cennetin en güzel meleği
Nasıl güldürmez ki hem o felek seni?
Gözlerine bir kez baksaydı o, kafi

Bütün alemleri sana buyururdu
Mahlukatın hepsine ismini duyururdu
Şeni yaratan Allah'a şükür eder dururdu
İsmi söyleyen bir dili olsaydı o, kafi

SÇ.
07/08/2016

Savaş Çelik

Kalbin

Kalbin kırk kapılı bir han
Açtım içer de baktım yer var
Çömdüm, sindim kaldım yar
Kaldırma beni, çıkartma beni ordan

Çok olmuş çok temizlemeyeli
Unutulmuş kırılmışları silmeyeli
At onları aç benim yerimi
Sana acı olmam, olurum sevgi

23.09.2019

Savaş Çelik

Kalbsiz

Bir kalbsizden mi ben kalbini istemişim
Onda bana meyl edecek kalp ne arasın ki
Ah ah ben ne çok hata yapmışım
Hiç sevmeyen birine mi gönül vermişim

Yok yok bu değildir alnımın yazısı
Hayır bu değildir sevdiğimin o arzusu
Ben çok sevip mutlu olacaktım onu
Kalbsize bak sen şaşırttı beni doğrusu

SÇ.
22/03/2018

Savaş Çelik

Kedinin Mırıltısı

Küçük kedinin ipi
sarılmış patisine
gözlerim ilk defa
mutluluğa düşmüşler
kedinin mırıltısı
şifa getirdi beynime

bunlar ne güzel haller
bunlar ne güzel gülüşler
içim de bu defa huzur var
kedinin mırıltısı
iyi geldi kederime

SÇ
27.06.2019

Savaş Çelik

Kibir

KİBİR

Hayvan olup ta o yayılmaz
İnsan edipte bir bakılmaz
Melek inip de söz lütfetmez
Kibri onu da şeytan yaptı.

Postu delip de hoş ölümez
Dili salıp ta tat alınmaz
Gökte yıldızsa ay tutulmaz
Kibri onu da ateş yaptı.

Önde durup ta göz kaçırmaz
Dipte köşede az konuşmaz
Namaz kılrsa da hiç arlanmaz
Kibri onu da müşrik yaptı.

Katı dergahta ruh o olmaz
Evvel yoksada can ayılmaz
Arzdan toprağa az verilmez
Kibri onu da nankör yaptı.

Kusur çoktur da var denilmez
Onda olsa da oh denilmez
Ayıp yüzüne çal edilmez
Kibri onu da zalim yaptı.

SÇ.
21.05.2019

Savaş Çelik

Kirte

Asmasın duvara paslı tfengi
İngilizler yola dizildi gördüm
Deden alsın kama,kürek,dirgeni
Bende tırpan balta alıp yürüdüm.

Kirte'min yok sesi geldim Mehmetler
Kesile nefesi hadi yiğitler
Dnlr m geri düşman her yer
le le gittim vurdum, vuruştum.

Vatanımı vermem beyler savulun
Havasına doymam bir nefes vermem
Aziz değil canım ya toprağımdan
Çiçek gibi solar onda byrm.

Çanakkale'm ecdat kanını çekmişt
Kffar ordusunu a yetim bırakmışt
Kirte'den çok yiğit aslanlar varmışt
Kahraman bu millet için lrm.

Savdan'ım asıl cenk daha olmadı
Oğuz ili gçek ova koymadı
Düşmanın atacak topu kalmadı
Şehitler gaziler vurun işt bizim.

S
16.05.2018
arşamba

Savaş Çelik

Levhayı Koysunlar

Uykusunu aldırmayan bir düş
Akla mukayyet olmayan o gülüş
Tepesinde dolanan hep kötü iş
Hep bir uyarı, hep bir ikaz, aman!
Adama aklını yitirir hep çalış çalış
Nedir ya bu?

Levhayı koysunlar
Çıldırma aha buradan dönüş
Çıldırıyorum.
Deliriyorum.
Bakırköy'e gidiyorum.

Doktorcuğum, zincir sıyırma
Conta yakma, kayış atma
Devreleri yakma, oynatma, zıplatma
Adam asmaca hepsi var bende
Bu bağrış, bu ne sinir stres?
Hayat mı ya bu?

Levhayı koysunlar
Şimdi buradan usulca kaçış
Bak çıldırıyorum.
Nasıl deliriyorum.
Bakırköy'e neden varamıyorum?

Sokakta hep levhacılar
Sıyırıp sıyırıp geziyorlar
Hepsi kah küllü horozlar, aslanlar
Cehennem provasındalar
Bazıları da işinde üstatlar
Hiç de çaktırmıyorlar
Şimdi bana bir bak

Levhayı koysunlar
Başlıyor deli oluş
Güzel güzel oynatıyorum.
Az az deli oluyorum.
Bakırköy'e gitmeye kıyamıyorum.

SÇ.
03/04/2018

Savaş Çelik

Mahallenin tavuğu

Didik didik didikliyor
Mahallenin tavuğu
Çöp möp koymuyor
Şokuyor her yere burnunu
Herkes kışlıyor
Herkes taşıyor
Ar etmiyor hiç kuyruklu...

Abo diyen nine
Attı peşine lastiğini
Ciyaklayıp hopladı, zıpladı
Horozu uyarttı
Ortalık oldu bayram yeri
Mahallenin tavuğu yok
Horoz oldu akşam yemeği.

Bazen bizim merdivenler de
Bazen bahçede gıdaklıyor
Her sabah kümeste yumurtluyor
Civ civleri var
Börtü böcek her şeyi yiyor
Mahallenin tavuğu
Hayatımızı güzelleştiriyor

SÇ.
17/07/2019

Savaş Çelik

Mani Etme

Mani etme gel gel hadi
Surat asma gül gül zati
El mel etme göz kırp bir iki
Artık sevdiğin değil miyim yoksa?

Güven de olmuyor artık kimseye
Ne sevdiğine, ne sevmediğine
Kalbine aldığına, bel bağladığına
Çok seviyorum diyordun ya oysa

Kati sandım yok yok hani
Değişmez dedim çok çok değişti
O mu beni ölesiye sevmiştii?
Artık his mis etmiyorum nasıl sevdaysa?

Kalmadı bende hiç hasreti neşesi
Gönlümün kafesi ona dar geldi, yetmedi
Kapattım gözlerimi tuttum nefesimi
Son bir kez gelirse görürüm beni unutmadıysa.

Savaş Çelik

Marifet Hanım

MARİFET HANIM

Elin de oklava
Açacak baklava
Suyunu kaynatmış
Şeker yok katmağa

Elin de tepsisi
Kırk kat kat yufkası
Sermiş tam yarısı
Yağı yok çalmağa

Oy marifet hanım
Ne çoktur hayranın
Pişmiştir hamurun
Can vermez tatmağa

Elinde cevizi
Koklarım evizi
Doyur karnımızı
Bu nasıl baklava?

Elinde dilimi
Isırdım elimi
Nede çok lezetli
Koymaz ki almağa

Oy marifet hanım
Ne çoktur hayranın
Pişmiştir hamurun
Can vermez tatmağa

Savaş'tır şerbet bal
Gör gözlerinle al
Paylaşalım bol bol
Dünya da kalmaya

SÇ.
07.02.2019

Savaş Çelik

Mavisi Uçurum

Terelelli kaş
Haylaz yüz
Karşımda avaz avaz
Şımarık saç
Teni beyaz
İçimde uyuz uyuz
Hatırlanıyor o
Hepte aklıma onu getiriyor.

Mavisi uçurum
Sevgisi yeşil
Ellerini tuttum
Boyandım o renge
Sarardım sarı
Karardım kara
Oldum baştan ayağa
Aşık biçare...

SÇ.
10.07.2019

Savaş Çelik

Memleket İşte

MEMLEKET İŞTE

Kışını, karını, boranını özledim
Rüzgarın gür uğultusunu
Gözlerimin beyazdan kamaşmasını
Ne memleket yahu bizimkisi
Yer beyaz, gök beyaz
Yüzünü yakar bir ayaz
Tir tir titrersin her yer buz
Memleket işte
Simsiyah duvar taşları tam da özümüz.

Danayı, boğayı, kuzuyu özledim
Möö-mee diye birbirine karışan o sesleri
Karda zıplamalarını, karı yalamalarını
Ne güzel günlermiş be hepsi
Ahır beyaz, dam beyaz
Nerde bahar nerde daha yaz
Gümbür gümbür yansın soba pişsin kaz
Memleket işte
Leyleği bekleyen bir sürü göz.

Sohbetini, sözünü, hikayesini özledim
Sobadan tavana vuran kırmızı ışığı
Demli çayla bitmeyen uzun geceleri
Nasıl adamlardı onlar be hepsi dev gibi
Saç beyaz, kaş beyaz
Çizgisi alnında koca bir itiraz
Ah ah o güzel köyümüz
Memleket işte
Fakirliği de biz, zenginliği de biz.

Lorunu, kaşarını, yağını özledim
Sütle, kaymağı ayıran makinanın gürültüsünü
Ebemin zahmetinden ettiği türküsünü
Maşallah nede çoktu evimizin bereketi
Ayranı beyaz, yoğurdu beyaz
Kaymağını çalan yayığı sanki saz
Havası temiz, suyu temiz
Memleket işte
Kıymet bileni yok sahibi pek az.

Laloğlu, Selim, Kars' ı özledim
Çayırı çiçeklerle bezenmiş o güzel yurdu
Dağları kuşlarla, ovaları sularla dopdolu
Dedem nasıl da orda öldü ahirete yuva kurdu
Nuru beyaz, yüzü beyaz
Ak pir ol dedem hele üstünde bir gez
Cennet gibi aha, abu köyümüz
Memleket işte
Uğrunda öleni var. Ölmeyeni; biz hepsine hasretiz.

SÇ.
31.05.2018
Savaş Çelik

Mutluluğun Tarifi

Mutluluk gözde değil mutluluk özde
Mutluluk yüzde değil mutluluk gönülde
İçimizde mutlu olan kaldı mı böyle?
Mutluluk var mı? Yok mu? Söylesin bilelim.

Ben mutluyum ben, diyor mu biri?
Sabah ilk nefesinden açıp gözlerini sevinçli
Uyuyuncaya da kadar hep böyle kalıp neşeli
Varsa biri bulalım ondadır mutluluğun tarifi

Mutluluk para değil mutluluk yetinmekte
Mutluluk evlat değil mutluluk kardeşlikte
Var mı içimizde böyleleri de?
Mutluluk madde mi? Hayal mi? Söylesin bilelim.

Ben böyleyim ben, diyor mu biri?
Çocukluktan büyüklüğe saygılı efendi
Ölünceye de kadar hep böyle iyi
Varsa biri bulalım ondadır mutluluğun tarifi

Mutluluk sevmekte değil mutluluk sevmekte
Mutluluk aşk da değil mutluluk aşık ta
Var mı içimiz de hakikat böyle bir âşk ta?
Mutluluk kavuşmak mı? Ayrılmak mı? Söylesin bilelim.

Ben böyleyim ben, diyor mu biri?
Sevgiden nefrete dönüşmüyor mu kalbi?
Zulüm görse de o, incinse de vazgeçmeyen sevgili
Varsa biri bulalım ondadır mutluluğun tarifi

16.10.2015

Savaş Çelik

Mükemmelsin Sen

MÜKEMMELSİN SEN

Kurma hiç hayaller onlar hep hayal ise
Fazlaca düşünme onlar senin değilse
Korkmadan yaşa, ummadan yaşa
Yaşadığın hayat, varlığın gerçek ise
Gerçek bile gerçek ötesi ise

Dur dur diyebiliyorsan hayata durdurabiliyorsan
Durma sonra devam et, ileri-geri alabiliyorsan
Can olmadan, varlık bulmadan var olabiliyorsan
Ben olurum ben varım diyorsan
Mükemmelsin sen, mübareksin sen.

S.Ç.
21.02.2013

Savaş Çelik

Ne Bu Halin Senin?

NE BU HALİN SENİN?

Nasıl ölçtün, biçtin, buldun hemen bir mezhep?
Çarçabuk kendini çektin, bitirdin, ettin bir hesap?
Böldün bölüştürdün olmadın mı sen bir kasap?
Din senin, direk senin, kitap senin, söz senin
Ne bu halin senin?

Ayrırmamış Mevla yarattığından hiç kimseyi
Ne meleği, ne şeytanı ne cini, seni, beni
Anne baba da ayrı tutar mı hiç kızı, oğlanı?
Mekan senin, iş senin, imkan senin, emir senin
Ne bu halin senin?

Hak dedin verdin, aldın, yaptın da bir adalet
Tartmadan kaçtı kantarının topuzu aman hayret
Çalan elini gösterme sen çok da hep gizlet
Mal senin, dünya senin, iyilik senin, günah senin
Ne bu halin senin?

Peygamber ismine sığınıp dedi, yaptı, dersin ki sünnet
Allah'ın öğüdüne Kur-an'ına bak ki uyuyorsa iman et
O dedi, bu dedi, şu hoca, şu şih, hacı, kadı o hazret
Karar senin, can senin, akıl senin, gönül senin
Ne bu halin senin?

Savdanın sözü önce kendine sonra sana, ona hepimize
Alışmışız kolay olana, zahmetsiz gelen bilgiye
Okumuyoruz, araştırmıyoruz, değer vermiyoruz başka fikirlere
Göz senin, nizam senin, kulak senin, yüz senin
Ne bu halin senin?

SÇ.
12/02/2019

Savaş Çelik

Ne Edeyim

NE EDEYİM

Heveslendim bir dalından koparamadım
Kız ben bu sevdadan yine kurtulamadım
Kaçtım elinden uzağa bile unutamadım
Bari söyle nere gideyim ben ne edeyim

Sen mübarek misin sen melek misin?
Sen canıma yeten o felek misin?
Seni seveyim de şu canım elimden gitsin
Sevdandan nere gideyim ne edeyim

Saçında örüğü var gözleri beni sevdaya tutar
Yanakları al al sanırsın elmadır, nar
Cennetten düşmüş bir huri mi yoksa ölüm mü?
Bu kız insanı yakar kapılıp peşine gidesim var

Sen mübarek misin sen melek misin?
Sen canıma yeten o felek misin?
Seni seveyim de şu canım gitsin
Sevdandan nere gideyim ne edeyim

SÇ
03.11.2013

Savaş Çelik

Ne Fayda

Gözlerinden bakıldım mı?
Hiç gönülden sevildim mi?
Çok yandığın ben oldum mu?
Ölmadıysam ee! ne fayda.

Ne zevklendin uçtun sahi?
Geldi keyfin yerine mi?
Güzelliğın alsın seni
Bilmiyorsan ee! ne fayda.

SÇ.
31.07.2019

Savaş Çelik

Neden

NEDEN ?

Can evine insanın girip vuranlar
Candan sevenin değerini unutanlar
Çok mu mesut olurlar, çok mu mutlular
Kandıranlar neden-neden gülüyor hala?

Ben miyim tek acılı, tek zavallı?
Doğru olmak mı iyi, yoksa yalancı mı?
Şu insanlar niye tutarlar onları ağlatanı?
Aldatanlar neden-neden seviliyor hala?

Bu düzen, düzen değil bakın ona bir
Kötülük edenin yanına kar mı kalabilir?
Eliniz mi bağlı, diliniz mi, yoksa keyfiniz mi bilir?
Öldürenler neden-neden masumlar hala?

Azız işte bir avuç kadarız hepimiz
Düşüyoruz birer birer çünkü tekiz
Dik durmalıyız ve duracağız daha çok biz
Vuranlar neden-neden sayılıyor hala?

S.Ç
09.02.2014 PAZ.

Savaş Çelik

Neden Bilmem

bilmiyorum derdimi bilmiyorum kederimi
çok mu çektim bilmem ben hasretini
çarpıldım mı vuruldum mu sana bilmem
durmuyor hala kalbimin çapması gümlemesi

sen yaptın sen yaptın bana her şeyi,
sen yaptın sen yaptın şu ölüyü diriltmeyi
sen yaptın batan güneşimi tekrar açmayı
sen yaptın sen yaptın bana ama ne bilmem

uçuyorum uçuyorum yağmur taneleri gibi
açıyorum kokuyorum çiçekler güller gibi
solmak istemiyorum nede durmak hiç
seviyorum dalıyorum özlüyorum neden bilmem

SÇ.
11.06.2013

Savaş Çelik

O Gölücük

Hep gülerim mi sandın sen
Oh ne güzel hayat çok yanıldın
Gölümse gülümse savaş
Bozma hiç bırak ta o gülücük kalsın.

Evet evet işte öyle gül gül
Niye bu kadar üzgün ki gönlün
Baksana hayat ne güzel?
Kaçma hiç gel de bittiğı yerden başlasın.

Savaş Çelik

Osman Emmim Oğlu

OSMAN EMMİM OĞLU

Osman emmim oğlu
Boyu kavak kavak
Osman emmim oğlu
Sağı yaprak yaprak

Omuzları dal dal
Gözleri ki fal fal
Ahbapı çok orman
Kardeşleri Osman

Şöğüt olmuş eli
Öğüt vermiş dili
Meşe selvi gibi
Osman emim oğlu

Yeşil yeşil bakın
Peşin peşin sevin
Boynu bükük çamım
Osman emmim oğlu

Yeri göğü ağdı
Damla damla yağdı
Rahmet oldu aktı
Osman emmim oğlu

SÇ.
13/12/2018

Savaş Çelik

Öfkeli

Öfkesi ile cebelleşen adam
Ağzından köpükler
Burnundan çiçekler saçıyordu

Kaşları ile hasmına yere çalarken
Gözleri ile dövüyor
Yüzü ile yaralarını sarıyordu

Suskunluğu ile ağzını açmadan
Dudaklarından saydırıyor, saydırıyor
Diliyle düzeltiyordu

Yumrukları sertti bir kayadan
İndirse tam tepesin deydiler
O elleri ile saçlarını seviyordu

Öfkeli yüreğinde ki acılardan
Damarları açılıyor
İncitmemek için kanını döküyordu

Eşref saatini geçirmişti canından
Ateşe vermiş içini epeyce düşünceler
O umarsızlığı şimdi seçiyordu

SÇ.
21.01.2019

Savaş Çelik

Ölüm Sen

ÖLÜM SEN

Bugün benim de sevinç günümdü
Elleri küçük bende umudu büyüktü
Mevla'm vermedi boynumu büktü
Ölüm sen ah sen vallahi sen sen?

Yavrum gönlüm de kaldın o acıyla
Kim bilir nasıl biri olacaktın mizacınla
Büyüyecektin benzeyecektin atalarına
Ölüm sen ah sen vallahi sen sen?

Hasret bıraktın bizi oğulla, evlada
Nasip etmedin bir faniyi yaratmaya
Aldın aldın vesile kılmadın yaşatmaya
Ölüm sen ah sen vallahi sen sen?

Bugün babaların günüdür
Duygusu anlatılmaz başka türlüdür
Ama amaç sahip olmak değil; sevgidir
Ölüm sen ah sen vallahi sen sen?

Allah herkese bağışlasın her evladın
Yavrum oğlum kızım demeyen kalmasın
Evladlar ölmesin analar babalar ağlamasın
Ölüm sen ah sen vallahi sen sen?

S.Ç
15.06.2014

Savaş Çelik

Özrün Büyüğü

ÖZRÜN BÜYÜĞÜ

Neden diyorum
Bir kabahatin ardından
Hep bir garip özür gelir
Ve neden ama
O kabahatin tüm yükü
Bir özrün boynundadır
Dileyemez mi kabahat özrünü
Düzeltemez mi kendi hatasını?
Kabahatken doğru olamaz mı yani?
Oysa o hata değilken hata oluvermişti.

Bu oyunu kuran
İçinde formülünü böyle kurmuş
Hata ettiysen kabahat
Pişman olduysan
Bir özür.

Doğaya bir bakıver
Zamana,güne
Günün gece olması bir kabahat
Gündüzün gelmesi bir özür mü?
Kışın olması bir kabahat
Ardından yazın gelmesi bir özür mü?

İnsana bir de bak
Yaşamada ki mucizeyi gör
Doğması bir kabahat
Ölmesi ona özür mü?
Sevmesi bir hata
Nefret etmesi bir özür mü?

Hakikatin yarısı hakikatsizlik
Doğrunun yarısı yanlış
Zulmün yarısı merhamet
Aklın dönüşü vicdandır.
Özür bir kurtuluş ve tamamlama
İktisadi hesaplar gibidir
Bir tarafta eksiler, bir tarafta artılar
Sonun da kalan ya sıfırdır ya hiçlik

Ve hayat erdemli olanı yarattı
Oda merhametin dolu olduğu kap
Her duyguyu,fikri işleyen bir tezgah var
Oda akıl,akıl
İnsana ne yapacağını bildirir,yaptırır
Hatalardan dersi çıkarmayı
Yanıştan doğruya dönmeyi öğretir.
Özrün büyüğü bilmediğini anlamaktır.
Anlamadığını bildiği yapmaktır.

SÇ.
06.10.2018
Savaş Çelik

Pencere

PENCERE

Paylaşıyorsun musun hayatı?
Hayat tek kişilik değil
Benim hayatım kime ne mi diyorsun?
Deme doğru söylemiyorsun
Bir bahçe düşün
Ya da uçsuz bucaksız bir ova
Bir sabah düşün, bir gün, gece
Her yer pencere
Yer, gök, yan, öte, beri nereye dönersen dön
Pencere, pencere...
Bir tek sen varsın önün de
Ve bütün o pencereler baksın bir bahçeye
Evet herkesin penceresi ayrı belki
Ama herkesin baktığı pencerede ki manzara aynı
Farklı olan düşünce
Farklı olan kabiliyet
Farklı olan bir bakış, inanış
Kimsenin farklı olmadığını görürsün
Farklılıkların olmadığını bilince.

SÇ.
04/03/2019

Savaş Çelik

Piyangodan Sana Aşk Çıktı

Bütün sevgiler senin olsa
Ne yapardın hepsi ile?
Piyangodan sana para çıksa
Ne yapardın gibi düşün
Piyangodan sana aşk çıktı
Ne yaparsın canım.

Sende onlar gibi yarısını
Hiç sevmeyenlere mi verirsin?
Kalan yarısı ile de ben severim
Birazına da kendimi sevdirim mi dersin?
Piyangodan sana ümit çıktı.
Ne yaparsın canım.

Yok ben şansızım çıkmaz bana
Ben almam mı diyorsun?
Ama sen çok muhtaçsan ya!
Bu son şansın olsa bile de mi?
Piyangodan sana ah ah çıktı.
Ne yaparsın canım.

Belki başka sefere, belki başka bahara
Senin vaktin demek bu değil
Bekle diyor sana kader bekle
Olanı da kaybetme bir hamleyle
Piyangodan sana bir dahasına çıktı
Ne yaparsın canım.

Satıp savma hemen malı, mülkü
Hileye açtığın gözünü kapat
Dimyat'ta piring yok olma elde ki bulgurdan
Şükürden kimse fakir değil sen ellerini aç
Piyangodan sana hakka arz çıktı
Ne yaparsın canım.

SÇ.
30/05/2018
ÇARŞ

Savaş Çelik

Rüzgarın Sesi

RÜZGARIN SESİ

Her yanımız yeşillik
Her yan çiçek, böcek
Cenneti yaşıyoruz sanki
Kuşların cıvıltıları
Suların şırıltıları
Ve en çok sevdiğin sesler
Hepsi de net mi net duyuluyor
Gözlerin kendini alamadığı ihtişam işte
Duyguların karşılık veremeyeceği güzellik
Aklın inanası yok o hakikat
Böyle güzel bir rüyayı ne bozar
Top sesi değil ya
Bir rüzgarın iniltisi belki de
Belki de gök gürlemesi
Ama yok yok hiç biri değil
İnsanın kendi sesi bozar.
Nefsinin çirkin uğultusu.

SÇ.

Savaş Çelik

Sabah Kavgamız

SABAH KAVGAMIZ

Bu sabah gökyüzüyle kavga ettim
Şimşek ile çakıştım gelirken
Yağmurdan enseme tokat yedim
Ruhumdan varlığıma dek ıslandım.
Güneş olmasa
Daha çok paylardılar beni
Aşk olsun hem o bulutlara
Şemsiyem yok diye ne döktürdüler
Kustular sanki başımdan ayaklarıma kadar
Ne var, ne yok o karnındakileri.
Dua etsinler onlar rüzgara
Aldı hepsini götürdü bir kenara
Ne yaptı bu adam size diye çıkıştı
Esti, gürlendi, dağıttı hepsini her yana
Bana da sıcaklığını verdi kuruttu beni sonra....
Ne gün be!
Şamatalı, ıslak ve romantik...

SÇ.

Savaş Çelik

Saklı Günah

Sevmem de diyene bir bak
Nasıl da seviliyormuş değil mi ah?
Bir zamanlar bende etmiştim büyük laf
Seviyorum diyene kadarmış vallah

Çıkardın yalanımı ortaya eyvah
Kilitli gönlüm aşka hazırlanıyor tutuşarak
Yok hiç sevmez diyordum bu korkak
Meğer seni görene kadarmış bu saklı günah.

Savaş Çelik

Satma Beni

SATMA BENİ

Koymuşlar hayatımı
Bir küçük teraziye
Yok pahasına satacaklarmış
Alan olursa diye

Sen gel al canım beni
Kıymet verirsin sen bana
Bir kıymet bilmezsin eline mi?
Vallahi zayı edersin beni sonra

Tüccarı sensin yaşadıklarımın
Seninle ortak bir çok yanımdır
Kendini şahitsin ben nasıl bir adamım
Satma ne olursun bu mu değerim benim?

Sahip olduğun bu can bir cevher
Biraz iyi düşün az bakıver
Koskaca hayatı ve dostluğunu
Satıyorsun elinde ne kalacak söyleyiver

SÇ.
08.11.2018

Savaş Çelik

Sen Benim

Yıldızlar biliyor musun? İsmi ile yaşar.
Sende bende yaşıyorsun
Ben kainat değilim, ama yüreğim
Odur bütün kainatı içinde yaşatan

Sen benim yıldızımsın, sen
Sen benim canımsın, sen
Alem biliyor sen hiç batmazsın,
Sen gözlerimi diktiğim tek şanslımsın

Gökyüzüm seninle bezenmiş
Bulutlar bak şeker gülüşlerin olmuş
Güneşler açmış ateşleri beni yakmış
Uzakta olsan parlayan o yıldızım sensin.

Savaş Çelik

Sen De Bunu Bilmezsen

SEN DE BUNU BİLMEZSEN.

Su oldum arkın da taşıdım seni
Varlık ettim aklıma koydum seni
Duygu yaptım sığdırdım içime seni
Sen de bunu bilmezsen daha ne diyeyim.

Zamandım ben sende her günümdün
Zerre idin düştün yadıma büyüdün
Evvel hayaldin şimdi gerçek oldun
Sen de bunu bilmezsen daha ne diyeyim.

Zevat ile her cemin,hani bana bir yerin
Belki bugün, belki yarın, belki dünyanın
Ahvalinin gül perçemini çektim, çekerim
Sen de bunu bilmezsen daha ne diyeyim.

Ötedendir benim sana serkeşliğim
Dönüp bakmazsın ya nedir bu hallerim
İçimi hep döktüm daha da bak söylerim
Sen de bunu bilmezsen daha ne diyeyim.

SÇ.
30.04.2019

Savaş Çelik

Sevdim Ağladım

Kartondan olan resmini
Bugün yırttım
Makas kesmedi bile sevgini
Ellerimle parçaladım, attım
Topladım parçalarını yerden
Sevdim- sevdim, ağladım

Neden neden Allahım
Sevdim diye ben ağladım
Mutlu olmak istedim
Mutlu olmak için yandım.

Dağıttın gönlümü al işte
Beğendin mi yaptığını
Ne geçti senin eline
Yaralı, kırık bir gönülle bıraktın.

SÇ
25.12.2015

Savaş Çelik

Sevgili Değilsin

SEVGİLİ DEĞİLSİN

Aşk aşk diyorsun aşık değilsin
Sev sev diyorsun yok bir sevgilin
Gözlerin parlamıyor ellerin titremiyor
Yok yok sen kimseye sevgili değilsin.

Senden fayda yok Ahmet'lere, Ayşe'lere
Çiçeklere, böceklerle şu bahara bile
Gönlüne koyan seni ateş koymuştur içine
Yok yok sen kimseye sevgili değilsin

SÇ.
11.03.2019

Savaş Çelik

Sevgiye Bak

Sevince eller,
Sevince gözler,
Sevince diller,
Ne haller değişir.

Ne evliliştir aşkı öldüren,
Ne vuslattır sevgiyi bitiren,
Tatlı-tatsız atışmalar değil,
Saygıdır aşka dönüşen...

Aslında bir vefadır,
Aslında bir yemin,
Unutulmamalı bir dikkat
Ve zarardan dönülen kardır o.

Çünkü gülleri uzatmıştı o,
Çünkü şarkıları yakmıştı o,
Yollarını beklemişti,
Tir tir titrediği sevdiğiydi o.

Bir zerre sevgisi olan,
İçinde bir küçük kıpırtısı kalan,
Unutmayan ve hatırlayan
Kalbin diliydi o sessizce konuşan

Sevgidir yaşatan
Sevgidir yaşamı başlatan
Sevgi içindir hep yaratılan
Şu yaratanın sevgisine bir bak.

14.02.2018
SÇ.

Savaş Çelik

Sevgiyle Birde

SEVGİYLE BİRDE

Kulağa gelen seslerden
İrkildiysen o nafoş sözlerden
Sarf eden insanların dilinden
Doydunsa sevgiyle birde konuş

Çamur heriflerin çamurundan
Pislik atan ağızlarından
Adam olmayan bu kılıksızlardan
Doydunsa sevgiyle birde bakış

Her nereye dönsen ordalar
Tepeye çıksan tepedeler
Denize batsan dibindeler
Hiç kaçamıyorsan sevgiyle birde tanış

Düşünmeden çok konuşuyorlar
Bilmeden yalanlar düzüyorlar
Allah'dan korkmadan iftaralar ediyorlar
Cennetse muradın sevgiyle birde bekleş

Çoktan çıkmış topunun cılkı
Peşinden gidenin uçar aklı
Varsa içinde kalmaz bir parça imanı
İnanıyorsan sevgiyle birde çalış

Dilime dedim aman ol sen güzel
Güzel dinle güzel et sözler
Kötü söz sahibini bir tek üzer
Savaş diyorlarsa sevgiyle ol birde anış.

SÇ
21/06/2019

Savaş Çelik

Sibirya Esiri

Sarıkamış'ın çamlı ormanları
Tepesi buzlu Alluekber dağları
Çiçek açmış mı Enver'in orduları?
Şu Urus kırdı,geçti bizim yavruları

Aralık ayı 1915 senesi idi
Yollar karla,buzla örtülüydü
Enver Paşa Köprü Köy'den emri verdi
Şu Urus kırdı geçti bizim yavruları

Yudiniç saldı askerini hepsini Kars'a
Yüz binden çoktu neferi Moskof'un da
Yazlık potini giymiş Mehmet'in ayağı karda
Şu Urus kırdı geçti bizim yavruları

Köprü Köyünde ilk muhasara oldu
Hasan İzzet Urus'u Azap'a kadar kovdu
Ya Settar dedi askerini hepsi dondu
Şu Urus kırdı geçti bizim yavruları

Üçüncü orduyu da etti tarumar
Ülküsü de vardı onun turana kadar
Türk'ünde bir onuru haysiyeti var
Şu Urus kırdı geçti bizim yavruları

Karın bürüdü Sarıkamış uşakları
Çektin beyaz örtünü aldın gece canlarını
Rus üst üste dizmişti tekluşki vagonları
Şu Urus kırdı geçti bizim yavruları

Hazar'ın içinde boğulasın sen Nargin
Ecdadımız senden çoğu kırgın, bezgin
Helal olmasın sana hakkı tutsak dedemin
Şu Urus kırdı geçti bizim yavruları.

02/04/2018
SÇ.

NOT: Bu şiirim 1915 yılında 1.ci Cihan Harbinde tutsak edilen tüm Türk evlatlarının anısınadır.

Savaş Çelik

Sinekoğlu

SİNEKOĞLU

Adam paspal, adam pis mi? Pis,
Anası diyor ki oğlum temiz
Kondurmuyor üstünü de toz
Sanırsın ki balıktır suda yaşar
Tellaktır her gün hamam yakar
Twitter de değil ama sokak da fenomen
Sinek camiasının tek takip ettiği abimiz

Vızıltıları geliyor ha diyemezsin
Vızıltı, dırıltı, sinek, böcekleri ile tam takım gelir
Tören ile camiasıyla karşında belirir
Sinekoğlu Bey o, ne çok sevilyorsun deme ha
Şana şekersin derse bittin sinekleri seni yer
İyisi mi sus bırak kokuları konuşsun
Sinekleri de sende azcık nazar olsun.

SÇ.
13.03.2019

Savaş Çelik

Soframın Tuzu

Hiçte çıkasım yok ha!
Dalgalar dövse de beni
Yutsam da suyunu
Atmışım tatlı canımı suya
Mayası olmuşum denizin
Balıklar,yosunlar,kumlar tutmuşum
Boylamışım denizin dibini.

Çırpar önce sağa, sonra sola
Ayağımdan beni çeker ta ortaya
Sünger değilim çekmem suyunu
Almam istiridyeni bozmam koyunu
Kirlitem sahilini deniz
Tadımda kaldın damağımda
Ekmem seni bir daha soframın tuzu.

SC.
17/07/2018

Savaş Çelik

Soluksuzlar

SOLUKSUZLAR

Pencereyi açma
Kolunu yeni taktık
Işığı üstümüze düşürme
Gölgeyi yeni bulduk
Burası havasız belki ama
Dışarıdan evla
Bir nefes aldık be!

Oh oh bayram edin ciğerlerim
Bulamazsınız bir daha böyle hava
Dibine kadar çekin
Patlayıncaya kadar tutun
Kars'ımın mı havası bu?

O Allahuekber dağlarından
Düz vadi ve çayırlarından
Sarıkamış Ormanlarından
Köylerden yaylalardan gelir
O mu bu hava?

Yok yok biz burda onu bulamayız
İzmir'in havası bu
Nemli, deniz kokulu
Üzüm, zeytin, nar aromalı
Nane ve sakız tadında
Nefes almazsın sanki
Her çeşit bitkiden bir öğün yersin.
Koksa bile nefesin
Aç kokmazsın, öylece güzel.

Zaten memleketim bir cennet
Her nereye gitsen ayrı bir güzel
İnsanı, tabiatı, nimetleri
Doyamazsın, kopamazsın, bakamazsın
İçine alma sahibi olurum diye
Hepsini sen yaşayamazsın
Patlamış ciğerler delik delik
Ah alacak son bir nefesleri yok
Soluksuzlar, alamazlar-solumazlar
Çekerler hep bir vatan nefesi.
Türkiye'm de o nefesler çok.

SÇ.
05.10.2018

Savaş Çelik

Son Bir Kavga

Son bir kavgam olsun istiyorum
Ama önce umutlarımla onları kırarak
Sonra hayallerimle onları da yıkarak
Ve uzaklarla güneşle ayla

Kavgayı istediğimden sevdiğimden değil
Kavga etmesini hiç sevmediğimden
Ama tükenircesine son bir kavga
Bütün arkadaşlarla dostlarla son defa

Şiirlerimi unutmamalı elbet onlarla da
Kalemlerle kaderle şu yazgıyla
Bazen de kendimle şu halimle aklımla
Derin ve çok büyük bir kavga kimse ayıramayacak

Ben ben diye ettiğim her sözümle
Sevdiğimle aşkımla sevincimle
Sokaklarla taşlarla ötüşen kuşlarla
Ve gördüğüm herkesle hiç bitmeyecek bir kavga

Bir daha etmeyeceğim böyle bir şamata
Küseceğim belki sığmadığım şu hayata
Ama kırdıklarımla bir gün barışacağım diye
Ve gülleri koklarken dikenlerle edeceğim son bir kavga

09/09/2014

Savaş Çelik

Suyun Sesini Dinle

SUYUN SESİNİ DİNLE

Suyun sesi gibi sessiz ve derin akıntılı ve bulutlar altında gölgeler hala aklında o an, gelip geçmesin dedirtiyor sanki hayata ama hayat geçiyor nâfile onu hiç kimseler dinlemiyor? Yıldızlar etrafında kayarcasına amansız, çocuklar onunla oyun oynarcasına arsız, bütün o haller ne de ona tatsız mutluluksuz. Almak istemiyor gözleri, duymak istemiyor kulakları o sesleri. Gönlü susacak mı susmayacak mı bilmezsin bu neyin nesi. O ağaran bir tan yeri, o sevince esen sanki bir sam yeli; ateşi ile ömür susatan bir yaz güneşi. Onunla büyümeli çiçekler, onunla geçmeli bütün günler ve güzel bir ses mi şimdi insan işitmeli? Sus sus o halde biraz suyun sesini dinle. Belki çok şeyler fısıldar sana ve belki de çok şeyler sen anlatırsın ona, uyanınca büyülü bir an sanma ve hiç korkma... O ses suyun sesi? Ve senin sesin?

SÇ.
06.08.2013

Savaş Çelik

Ŗu Geceye Bak

ŖU GECEYE BAK

Ŗu geceye bir bak
Tüm sevdikleriyle
Ay ve yıldızlar gökte
Deniz de çalkanır diplerin de
Bir de bana bak
Ne gecem gece
Ne ayım ay
Ne bir yıldızım var
Dertler denizi içim
Çalkalanıyor işte üzülnce.

10.10.2018

SÇ.

Savaş Çelik

Tahta Kılıç

Tahta kılıçlarının sesleri
İnim inim patlatıyordu sokağı
Çocuklar seviyorlardı kılıç oynamayı
Kılıcın değdiği kişi ölmüş gibi yapıyordu
Hiç ölmüyordu ve bir daha oynuyordu
Ölümsüz gibiydi çocuklar,
Kahramandılar sanki hepsi
Bilmiyorlardı ölümün ne olduğunu
Bizim gibi bilmiyorlardı.

Bana da babam oymuştu ağaç
İnce saplı uzunca bir kılıç
Belime takardım yere değerdi ucu azıcık
Atım vardı ince bir sırık
Mahallede yoktu yenmediğim çocuk
Ah işte ah o çocuk, çocukluk...
Biz büyüdük ve oynamayı bıraktık.

SÇ.
20/03/2018

Savaş Çelik

Unuttuk Biz

UNUTTUK BİZ

Ufak ufak açıyorum sana içimi
Tırsak tırsak söylüyorum anca sevgimi
Küçük büyük bilmiyorum bunca geçmişi
Sildik attık demiyorum bence unuttuk biz.

Soğuk sıcak almıyorum karma ateşi
Çiçek böcek topluyorum sana gelişi
İlık ılık kaynıyorum kesme gidişi
Sevdik yaktık demiyorum bence aşkıttık biz.

SC.
28/05/2019

Savaş Çelik

Uşak

Uşak dedim
Sen fidan boylu mu olacaksın?
Sırım sıırım uzayacak mısın?
Büyüyünce hem ne olacaksın?

Dedi boyumun adamı olacağım.

Uşak dedim.
Sen mektep ne, okuyacak mısın?
Okuyup okuyup ne olacaksın?
Bizi de kurtaracak mısın?

Dedi sizin için okuyacağım.

Uşak dedim
Senin buna cesaretin var mı?
Anan baban sana müsaade eder mi?
Sen çocuksun bunlar da oyun değil ki

Dedi ben boyumdan büyük işler yapacağım.

Uşak dedim
Senin toprağın memleketin neresi?
Yiğitlik sizde her hal çocukluk elbisesi
Baban atan senin kim bilir onlar nası?

Dedi amca bizde herkes adamın hası göstereceğim.

Uşak dedim
Sen var olasın bu söylediklerini de yapasın
Hele şu boyunla da ders verirsin
İnsan ister insanlığından utansın.

Dedi sen hiç meraklanma ben insanlık yapacağım.

SÇ
29/05/2018

Savaş Çelik

Üşüşen Sinekler

Işığa toplanan sinekler
Şekere,tatlıya toplanmazlar mı?
Bir damla su içecekler diye
Peynir kazanına hurra edip boğulmazlar mı?

Tamaha kanat takılmış
Açlığa doymaz gözler
Nefis var her gördüğünü ister
Kanaat yok, şükür nasıl eder?

Üşüşen sinekler onlar
İnsanlar, zalim olanlar gibi
Hakkı bilmeyen, cahiller gibi
Bilenlere ise sözlerin en güzeli
Onlar melekler...

Mutluluk ne kadarla da olur?
Sevinmek, ağlamak aynı duygu mudur?
Sahiplenmek bir korku mudur?
Nedir insanı böyle yapan; yaptıran?

Her insan böyle değil
Her canlı da
Varlığında kötülük olan bil
İyilik konmuş olan değil
Onlar melekler...

Toplaşmış başımıza aç kurtlar
Parçalayacaklar hayatımızı
Lime lime edip etlerimizi
Acılarımızdan bir ölüm yapacaklar
Ve sonra öldü deyip öldüğümüze inanacaklar ...

SC.
24/07/2018

Savaş Çelik

Var

VAR

Tomarlı tomarlı o tenler
Sicim sicim olmuş hep tüyler
Zaman buradaymış. A! Beyler,
Öğlen güneşinin gölgesi var.

Kulak verin nedir o sesler?
Gökten ışık düşer yer sarsar
Ecel gelmiş canım A! Dostlar,
Azrail dostumun nefesi var.

Kaçarlı kaçarlı boz dağlar
Yeşil yeşil bitmiş son otlar
Kartal kalkmış şerçe kovalar
Tabiatın düsturu mest eder.

Göçerli göçerli çadırlar
Ovaya toplaşmış baş beğler
Güze kalmaz oba tez kalkar
Malı celebi kim, ne besler?

Savdanım erişip, konuşa
At binip yurt alıp canlaşa
Devlet kurup millet toplasa
Ecdad duasını el çevirmez.

SÇ.
01.02.2019

Savaş Çelik

Yağmur Var Mı?

çocuklar yağmur sayıyor
büyükler olacak felaketi
kediler çöplere gitmediler
sokaklar sakinlerine evinize gidin
bugün evinize
bulutlar kızgın,
toplanıyorlar işte yine
ışık ve alev var gökyüzünde
gökyüzünde heyecan
yeni bir durum bu
yeni bir iş
tarlasında bir amca
yolda ki yolcular
işinde bir ırgat
yağmur yağar mı?
yağmur var mı?
gözleri hava da hepsinin
ölçüyorlar, biçiyorlar
bir karar verecekler.
yağmur yağacak mı?

SÇ.

Savaş Çelik

Yar Eteğine

YAR ETEĞİNE

Yar eteğine toplamış türlü taneyi
Mevlam da yaratmış bunca biteri
Hayran kalmış alamamış her birini
Elinde kına, avucun da dua hamd Allah'a

Gözle vurmuş hepsine nefsinin
Yüreği tutmuş canının en istediğini
Mevlam ne güzel vermiş sahiplik hissini
Yüzünde izi, sesin de nefesi her yer de kendisi

Yar köyneğine sürmüş o güzelliği
Çiçeklere, kuşlara saçmış öz benliğini
Mevlam kör etmesin kimsenin gözlerini
Yerde eli, gökte şerri yazık o nankör insana

Görmedi mi üstende ki cömertliği?
Kendisi mi yaptı babasını, annesini?
Yaman bir hasım olacak o can kafesini
Ruhunu vereni, süre tanıyanı, tövbe de ettireni

Yar ettiğinden dökmüş bir tanem taşları
Değirmende ağartmadım ben bu dediği saçları
Yediği, içtiği, görüp, gezdiği helal hoş olsun o zamanları
Kendi mi kendine hak yaptı? Yoksa rahman olan mı?

SÇ
29/05/2019

Savaş Çelik

Yarına Hemfikirim

Yarına Hemfikirim

Hep çirkinlikleri mi?
Biraz da güzellikleri
Kışı yazı yazmayacağım
Bugün?

Bugün sevinçlerimi
Bugün isteklerimi
Bugün, bugün his ettiklerimi
Yarın?

Yarına hemfikirim
Olacaklar belirsiz
Yaşayacaklarım sessiz
Ve ben?

Ben her şeye hazırım
Aslanlar gibi savaşıyorum
Var olmak için dayanıyorum
Ya hayat?

Hayat beni saracak mı?
Yanımda hep olacak mı?
Ben ölüm dediğimde o
Yaşa?

Çok yaşa diye bir can
Sen ölümsüz ol diye bir can
Ve ihtiyar değil genç yaşlan
Ey Aslan diye!

Yarına hemfikirim
Olacaklar şimdiden belli
Gözyaşlarım tenimi
Istırabım bedenimi saracak?

Ya sonra?
Yarına hemfikirim.

SÇ.
21.10.2014

Savaş Çelik

Yolculuk

Yolculuk deyince hepimiz
Bu cümleye bir kulak kesiliriz
Hepimiz seyahat etmeyi de severiz
Kimilerimiz neredeyse her gün seyahat eder?

İşine gider okula gider askere
Hiç bıkmadan yıl boyunca kaç kere
Peşinden koşturan yorgunluk bile yorulur
Ama yolcu olmaktan biz yorulmayız?

Yolumuz uzun olur kısa hiç fark etmez
Ucunda bir küçük sevinç varsa hasret bitmez
Umduğuna varmak sevdiğine kavuşmak yormaz
Yollar yorar ama kimse yola çıkmaktan da korkmaz

Ben kaç kere yolculuk ettim hatırlamam
Ama en güzeli hangisi desen hemen hatırlarım
Çünkü o defasında sevdiğime yollardaydım
Hayali karşımda ve her defasında ona varmaktaydım?

Ve derler ki büyükler, bir tek yol vardır
O da aklın yolu bir olan yol?
Her kim onunla çıktıysa yola doğruyu bulur
Her kim ondan çıktıysa sonsuza dek kaybolur

18.09.2014

Savaş Çelik

Yurt

YURT

Ardımız da kalan yurt
Ne olacak viran yurt
Büyüdüğüm o güzel konut
Kimsesizlikten mi yıkılacak?
Eyvah eyvah ey...

Dön kardaş dön yolundan
Nasıl iş ettim ben aklımdan?
Ah ben ata, dede toprağından
Nasıl çıktım, nereye gidiyorum?
Eyvah eyvah ey...

Uzaktan bakan yurt
Burnum da tüten güzel yurt
Kendi elimle böğrümü deldiğim barut
Hasretimden mi beni vuracak?
Eyvah eyvah ey...

Gitme kardaş gitme çek şöyle atların
Nasıl döner, nasıl gider o tekerin?
Vay ben buraya kadar neçe geldim?
Evimden oldum tofana gidiyorum
Eyvah eyvah ey...

Şavdanım hani o yurt?
Öğret bilsin senin oğlun Umut
Fakir çıktığın yer, zengin olup
Hayalle gittim hüsrarla mı dönüyorum?
Eyvah eyvah ey...

SÇ.
11.02.2019

Savaş Çelik

Zaman Geçiriyorum

Zamanın neyi getirdiğini bilmiyorum.
Neyi getiremez ki hem sonra
Bütün hayallerimi mi?
Güzel gençliğimi mi?
Ne fark eder ki bana artık
Yaşamıyorum ben
Sadece yaşar gibi yapıyorum
Biraz zaman geçiriyorum.

Sonuna bir tünel var
Ya bir durak, ya bir menzil
Ve biraz ışık göz alırcasına büyük
Ben bir yüke girdim götürüyorum.
Kendi hayatım, kendi ömrüm bu benim
Acılar, güzel günler, eyvahlar, çok şükürler
Bir sürü isimler, anılar benimle geliyor
Sadece biraz zaman daha bana...

SÇ.
08.07.2018

Savaş Çelik

Zordayım

ZORDAYIM

Atım arab, halim harap
Çırtım kanat, bindim kırat
Biraz sürat, biraz murat
Düştüm yola bugün zordayım.

İndim toprak, kuru çorak
Tarla çıplak, çayır otlak
Biraz tohum, biraz sen Hak
Yardım eyle bugün zordayım.

Eken biçip, diken çıkıp
Yerden açıp, mahsul seçip
Ağa kaçıp, ırgat bakıp
Gün mü bugün? Nasıl zordayım.

İşler çorap, haller azap
Çoluk çocuk kaldık mı aç
Bulut bırak, yağmur ıslat
Versin bize Allah zordayım

SÇ.
29/05/2019

Savaş Çelik